

Redakcja i Administracja:
Kraków, ul. Filipa 11. Telefon Nr. 390.

Prenumerata miesięczna:
Redakcja 2 K., biuro 1 K 60 L.
zawracając 2 mk. 30 (m., 3 n. 50 ctm., 2/4 azy
70 c. azy).

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40
z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru 8 h.

Adres na telegraf: Naprzód Kraków.
Konto czekowe Nr. 34.095.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie popołudniem z wyjątkiem niedziel i świąt.

Dział Informatywny

Kraków, ul. Marka 21. (Telef. Nr. 1354).

Konto czekowe Nr. 910.

Ceny ogłoszeń od miejsca wiersza (petitem)
za pierwszy raz 20 hal., za każdy następny po
15 hal. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skompli-
kowany, pierwszy raz 40 h., następny po 16 h.
Nadesłane po 60 h. od wiersza za każdy raz.
Ciosy publiczne po kor. 2— od wiersza.
Zażegniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za
cenę 2 kor. za 100 egzempl. dla zamiejscowych,
zaś po 1 kor. dla miejscowych prenumeratorów

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty po-
człowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca
i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Zwaśnieni bracia.

Tak długo była harmonia, zgoda i — de-
mokracya, dopóki pp. Doboszyński i nie-
boszczyk Petelenz mieli widoki na skute-
czne poparcie przez pp. Lea i Federowicza
w zdobyciu mandatów. Potem się rwać za-
częła harmonia i zawisła na cienkiej nici:
nadziei na zdobycie przynajmniej jednej
posady wiceprezydenta w radzie krakow-
skiej.

Demokracy — ci od siedmiu boleści —
słusznie rozumowali: nie mógł Jan Kanty
przejąć siebie samego w oszustwie wybor-
czym, bo wyborcy oszukać się nie dali, —
więc niechże da przynajmniej to, co dać
może, tj. wiceprezydenturę w Radzie.

Ale pogromiony, z moralnie połamanymi
kośćmi Jan Kanty sam przeciw aspirował
na miejsce wiceprezydenta i nie mógł tego
miejsca zdobyć. Nie mógł, bo nawet bur-
żuazy krakowska by tego nie wytrzy-
mała...

Więc tem mniej chciało mu się dzielić
resztkami uczty z — demokratami.

Tak zatem demokracy dostali tylko w u-
dziale same klęski i wyszli z kwitkiem.

Stąd zabawne przedstawienie onegdajsze
w Radzie miejskiej, t. j. sroga obstrukcyja,
która trwała nie całe dwie godziny, a którą
prezydent znosił „słyszając na dwie strony“...

Ale jeszcze zabawniejszym było przed-
stawienie wczorajsze z mowami pobitych
demokratów tak już napuszonymi, że nie
powstydziliby się ich gimnazjalista, który
ukochanej zwraca listy i zasuszone kwiaty,
zrywając z nią z powodu jej ach — wia-
rołomstwa!...

Nie możemy wprost seryo traktować tych
dąsów kliki, która przypomina „czasy Rot-
tera“ bez Rottera, która ndaje, że chce re-
formy wyborczej, a drży przed nią, jak za-
dna partya w mieście, która wysmiewała
tow. Daszyńskiego, gdy nie ustawał w przy-
pomnianiu konieczności reformy.

Jeszcze miesiąc temu „pracował“ dla
nich w pocie czoła w Pałacu Spiskim Jan
Kanty Federowicz, dr Ludwik Schneider
i uwolniony na urlop drab magistracki;
wówczas nie robili wyrzutów gospodarce
p. dra Lea, wówczas szli za nim, jak wa-
sala ze swoim wodzem. A dzisiaj mówią,
że nie biorą na siebie żadnej odpowiedzial-
ności za rady tego samego dra Lea i je-
go pomocnika Jana Kantego!

Jak gdyby ludność Krakowa już ich nie
zrobiła odpowiedzialnymi za to wszystko,
co stanowiło system gospodarki gminnej
w mieście.

P. dr Leo za dużo już włożył wprost
osobistego honoru w popieranie takich lu-
dzi jak Doboszyński. Nie sądzimy, żeby

był tak naiwnym i nie rozwiązał co ry-
chlej tego stosunku, który go w mieście
bardzo podkopał. Jeżeli prezydent
Krakowa jest człowiekiem polity-
cznym, wówczas bez wahania
przeprowadzi reformę wyborczą,
jedeny środek uwolnienia się od
chłodu kliki i klęsk.

Będzie to najlepsza próba demokracji
pp. Bandrowskich, Gertlerów i Wa-
sungsów.

Wówczas też będzie można przeprowa-
dzić najważniejsze zadania polityki gmin-
nej, bez czego Rada gminna stanie się co-
raz bardziej pasożytniczą instytucją.

Kraków wszedł siłą potężnych,
jasnych dla każdego faktów w e-
pokę reform, jako jedynego wy-
jścia. Kto te reformy przeprowadzi, bę-
dzie człowiekiem potężnym w mieście; kto
je odrzuca, zostanie odrzucony, choćby
miał dzisiaj nie wiedzieć jaką większość
i choćby deklamował o demokracji jesz-
cze piękniej, niż p. Bandrowski.

Żartować z faktami czerwcowymi mogą
tylko dzieci lub zaślepieni.

Kombinacje kanałowe.

Co kilka dni przynosi „N. Fr. Presse“ ja-
kąś wiadomość — naturalnie „z najlepszego
źródła“ — o takim lub owakim rozwiązaniu
sprawy kanałowej. Odkąd prezydentem mi-
nistrów jest bar. Gautsch, który w tej sprawie
jest mniej niż jego poprzednik zaangażowany
i wskutek tego mniej o jego planach wiado-
mo, uważa „N. Fr. Presse“ za pożądane w
interesie ubicia kanałów, których jest wro-
giem, puszczać cieżkie w świat nowe sen-
sacyjne pogłoski, a pisma galicyjskie wydają
masę pieniędzy na przetelefonowanie tych „in-
formacji“ do Krakowa i Lwowa.

Także we wczorajszym numerze przynosi
„N. Fr. Presse“ nowe szczegóły rzekomo za-
czerpnięte z konferencji bar. Gautscha z przy-
wódcami Koła polskiego, która — jeszcze
się nie odbyła. Wedle tych wiadomości,
z których bar. Gautsch zapewne tłómaczył
się przed redaktorem, ma rząd „zamiar“ przed-
łożyć projekt noweli do ustawy kanałowej z
roku 1901 z następującymi postanowieniami,
zmieniającymi tę ustawę:

Celem noweli jest wybudowanie wewnętr-
znego galicyjskiego kanału, przy równoczesnym
odszkodowaniu innych krajów. Ustawa z r. 1901
pozostanie w mocy i będzie tylko przez
tę nowelę uzupełniona. Formalnie więc bu-
dowa drogi Dunaj—Odra nie będzie zanie-
chana, tylko na daleki plan usunięta. Nowela
przewiduje koszt 260 milionów koron. W pier-
wszym rządzie wybudowany ma być
kanał Kraków—Oświęcim, podczas

kiedy dalsze budowy i regulacya rzek ro-
łożono będą na późniejsze terminy. Projekt
wewnętrzny kanału galicyjskie-
go, który jest głównym życzeniem Galicyi,
będzie więc w bliskim czasie urzeczywistnio-
ny. Dla budowy kanału galicyjskiego utwor-
zone będzie osobne biuro, którego koszta
wliczane będą corocznie w budżet. Przy tej
sposobności zapadnie też decyzja, czy budo-
wa galicyjskiego kanału uskuteczniiona będzie
przez państwo w drodze kredytowej operacyi,
czy też przez prywatne towarzystwo i udział
kraju i państwa.

Inne kraje otrzymały odszkodowanie w
formie udziału państwa w regulacyi rzek i
kanałach. Wiedeń i Dolna Austria otrzy-
mały dwa nowe mosty na Dunaju i regula-
cyę rzek, w Czechach przeprowadzona będzie
kanałizacyja Łaby i Weławy kosztem 50 mi-
lionów koron, na Morawach będzie regulacya
Morawy i Taji. Nowela zawiera także posta-
nowienia co do regulacyi rzek na Śląsku.

Ze względu na powagę, z jaką pisma to
doniesienie traktują, należy przypomnieć, że
nieprawdą jest, aby „projekt wewnętrzny
kanału galicyjskiego był głównym życzeniem
Galicyi“. Przeciwnie, zawsze wskazywano, że
zyczeniem Galicyi, zyczeniem opartem na
obowiązującej ustawie, jest wybudowa-
nie kanału Dunaj—Wisła—Dniestr,
gdyż tylko takie połączenie może zapewnić
Galicyi główny cel, leżący w ustawie kana-
łowej, mianowicie uprzemysłowienie kraju na
podstawie zapewnienia mu takich dróg eks-
portowych i importowych do zachodnich kra-
jów Austrii. Czy budowa takiego kanału
będzie zaniechana, czy — jak podaje infor-
macya „N. fr. Pressy“ — na daleki plan u-
sunięta, jest obojętne, gdyż z dziesięcio-
letniego doświadczenia wiemy aż nadto, że
odraczanie utrudnia wykonanie jedynie zdro-
wej i — jak dotychczas — jedynie ustawo-
wej myśli.

Do powyższej informacji o noweli, regu-
lacyi rzek i budowie mostów doczepioną jest
dalsza, zaczerpnięta z „Wiener Allg. Ztg.“,
że ewentualny kanał wewnętrzny ma być
budowany przy pomocy kapitalistów prywa-
tnych, względnie, że państwo i kraj dadzą
swe udziały, a resztę da utworzyć się ma-
jące konsorcjum, nad którego powołaniem
do życia pracował już bar. Battaglia. I —
dodaje „Wiener Allg. Ztg.“ — wiadomość o
aktualności tej budowy wywoła „hausse“
w akcyach cementowych. W tem le-
ży tajemnica, dlaczego pisma wiedeńskie cią-
gle puszczają wiadomości o budowie kana-
łów czy części kanałów. Takie wiadomości
dają czyhającym a może inspirującym je spe-
kulantom giełdowym do wywołania nastroju,
w którym akcyje, nie tylko cementowe, idą
w górę, a speculanci zagarniają kosztem pu-
bliczności milionowe zyski do kieszeni, aby

za parę tygodni rozpocząć tę grę na nowo
na podstawie innej jakiejś „informacyi“.

Efektom takich sztuczek jest najwyżej to,
że kilku ludzi zarabia miliony, a sprawa bu-
dowy kanałów nie tylko nie postępuje na-
przód, lecz przeciwnie — dyskredytuje się ją.

Konferencya posłów socjalno- demokratycznych z bar. Gautschem.

Wiedeń 13 lipca.

Dziś przed południem na zaproszenie pre-
zydenta ministrów bar. Gautscha jawni
się u niego posłowie tow. dr Adler, Per-
nerstorfer i Seitz imieniem klubu nie-
mieckich socjalnych demokratów, posłowie
tow. Daszyński i dr Diamond imieniem
klubu polskich socjalnych demokratów i po-
seł tow. Pittoni imieniem włoskich socya-
listów.

W dłuższym przemówieniu przedstawił bar.
Gautsch swoje zamiary odnośnie do sesyi
letniej i skonstatował, że na razie leży mu
na sercu, aby Izba posłów oprócz ukonsty-
tuowania się, ujawniła także swą zdolność
do pracy. Z tego wychodząc założenia, by-
łoby pożądanym, aby Izba przeprowadziła pier-
wsze czytanie ustaw wojskowych, a
przynajmniej aby załatwiła ustawę ban-
kową. Bar. Gautsch kilkakrotnie podniósł,
że wierzy w parlament.

Posłowie nasi oświadczyli, że załatwienie
ustawy bankowej zapewne nie napotka na
trudności, natomiast spotka takie trudności
załatwienie ustaw wojskowych. Jako najwa-
żniejsze zadanie uważają posłowie ponowne
wniesienie ustawy o ubezpieczeniu
społecznym i wyrazili życzenie, aby stało
się to zaraz po otwarciu parlamen-
tu, aby można nawiązać do pracy rozwią-
zanej Izby nad tym projektem. Właśnie wnie-
sienie natychmiastowe tego przedłożenia u-
widoczniłoby najlepiej zdolność Izby do pracy.

Bar. Gautsch oświadczył, że nie tylko
uznaje ważność tego przedłożenia, lecz że
chce je doprowadzić do końca; nie może je-
dnak zaraz przedłożyć projekt, z którym
rząd chce się identyfikować, lecz w bar-
dzo krótkim terminie.

Posłowie oświadczyli wobec tego, że mu-
szą sobie zastrzeżić dalsze kroki.

Polscy socjalni demokracy ur-
gowali załatwienie ustawy kanałowej, a
bar. Gautsch oświadczył, że on jest zdania
że w tej sprawie koniecznym jest rychłe
wyjaśnienie.

Posel Pittoni uskarżał się na sprawy
ubezpieczenia marynarzy i włoskiego fakul-
tetu prawniczego.

Konferencya ta miała naogół charakter
informatywny.

N. OLIGIER.

Jesienna pieśń.

7) Dziedzie był czemś zirygowany i, rzecz
rzadka, zupełnie trzeźwy. Spiesznie zdjął fa-
torka, otarł mokre włosy i wszedł do złotego
saloniku. Na górze zaczęła się kłótnia, bie-
gali drobnymi mysimi krokami, trzaskali
drzwiami. Ozorgin niezadowolony przysłuchi-
wał się tym hałasom i nie śniadł, lecz cho-
dził tam i nazad po pokoju, mruczał coś pod
nosem i często spluwał. Popadł mu pod nogi
mały podnózek, cisnął go w kąt końcem
buta i dalej chodził po pokoju.

— Przysrajają się... Upiekszają... Psia-
krew! W sam raz na to pora...

Umyslnie głośno stukał obcasami, żeby swą
niecierpliwość okazać.

Na koniec wyszła Irma — jak zawsze spo-
kojna i zrównoważona. Tylko ze zdziwienia
brwi jej podniosły się w górę.

— Witam, panie Ozorgin. — Pani bardzo
rada i prosi pana poczekać chwilę.

— Mam zaszczyt... E... Ot co: czy nie
możnaby trochę prędzej. Teraz wicie... nie
do pudrów.

— Ach, tylko kilka minut. Jeśli pan tak
łaskaw...

— No, wiem, wiem... Proszę iść na górę
i powiedzieć jej, że się bardzo spieszę. Po-
prostu kipi nademną, tak jej powiedziecie:
kipi.

Niemka wyszła — i brwi jej jeszcze się

wyżej podniosły. Jeszcze głośnie trzasknęły
drzwi, kroki, mysie kroczki zaszemrały; dzie-
dzie nie zdążył dwa, trzy razy okrążyć sa-
lonu, gdy ukazała się panienska. Musiała za-
pewno spieszyć się bardzo, gdyż była po do-
mowemu gładko uczesana i bez kosmetyków.
Suknię tylko wzięła inną i po drodze zapi-
nała ostatnie guziki pod szyją. Ledwie przy-
witawszy się, Ozorgin wpadł na nią z nieo-
czekiwaniem pytaniem.

— Gazety czytacie?

Długa broda jego trzęsła się z przestachu,
czy wściekłości i białka biegały w oczodo-
łach z jakąś niezrozumiałą zaciętością.

Panienska struchlała, cofnęła się w tył i rze-
kla skromnie:

— Tak, troszkę... Ja prenumeruję...

— I zapewne wiecie, co się na białym
świecie dzieje. A o konstytucyi rozumiecie
tam to wszystko? A, tfu! Psiakrew...

Dziedzicowi zupełnie tchu zabrakło i ciężko
rzucił się na fotel. Panienska stała przed nim
zmieszana i jakby w poczuciu winy tarła
palcem skroń i wargi jej poruszały się mil-
cząco.

— Grabież... rozbój... Cała okolica w ogniu;
wszystkie podstawy ładu do dyabła, a oni...

oni... gazety czytają... I nic nie pojmują...
nie nie widzą... dzieciątka! Ale jak schwyca-
ich za gardło i robią im... konstytucyę, to
może być, przejrzą nareszcie... Na ulicę...

w mróz... bez kęsa chleba... U własnych chło-
pów pod oknami zbierać będą, jeśli chłopci
życie im darują. A może być jeszcze gorzej...

Nabijcie to sobie raz do głowy!

Ozorgin znów porwał się i przed samą twa-

rzą panienki zaczął wymachiwać swymi po-
krzywionymi, żle umytymi palcami.

— Wy myśleliście może, że to wszystko
tak tylko, w gazetach piszą? Naturalnie! Te-
raz już inaczej pisać zaczęli. Na waszej wła-
snej skórze napiszą, i to tak, że wiek cały
popamiętacie! I nie kiedyś, kiedyś, a ot może
być jutro, dziś, zaraz! Spójrzcie przez okno,
może już idą...

Ogłoszona porywcą, gniewną mową gościa
panienka posłusznie spojrzała w okno. Tam
wszystko było białe i czyste, zasłute świeżo
spadłymi śniegami. Tylko daleko, w dole, czer-
niały dwie wiejskie ścieżki, równie bezładne
i ciche, jak i zaśniewiona polanka. Wszystko
cicho i spokojnie błyszczało w złotych pro-
mienach słońca. Panienska zwróciła pytający
wzrok na gościa.

— Nic a nic nie rozumiem... Pan tak ziry-
towany... O co idzie?

— O to idzie, że ostatnia godzina się
zbliża. Skończone, wszystko skończone. Wy-
ciszają z korzeniem i niedługo się zwali i was
z wami i z innymi przydusi. Folwark Ka-
mieńskiego, mam nadzieję, znacie dobrze?

Niedaleko przecie stąd, niema i trzydziestu
wiorst.

— Znam, naturalnie. Zdarzyło się tam co?

— Konstytucya przyduśiła. Tej nocy przy-
szli chłopci, wszystko do cna roztarli i pod-
palili. Ja myślę, że łunę było widać u was.

Śpicie tu wszyscy bardzo mocno i nie nie
widzicie! Za mocno śpicie!

Ktoś klasnął w ręce i głośno westchnął.
Była to Niemka. Cały czas była tu, stała we
drzwiach i słuchała. Panienkę trochę zamro-

czyło. Przestała pocierać skroń, zaplotła cien-
kie palce i zapytała zmieszana:

— Znaczy się, że i u nas? Już? Dawno
pisano w gazetach, że zaczęło się... Ale to
było daleko... A teraz i u nas...

Ozorgin zmęczony niezwykłym podniece-
niem, wypowiedziawszy swoją nowinę, też
jakoś nagle osłabł i zmartwiał. Ścisnął brodę
w garść, siadł i zamyślił się.

— Cóż za okropne nieszczęście! — pół-
głosem szepnęła Niemka i zaszlochała.

— A wy oto, jeszcze krzacie! — rzekł
Ozorgin. — Trzeba cośkolwiek obmyślić i ro-
bić, a nie krakać. Wam naturalnie i plunąć
na to nie warto, coż was to obchodzi? Po-
jedziecie sobie do swego Vaterlandu i po
wszystkiem. Ale my — to rzecz inna. Prze-
cie to prochy naszych ojców beczeszczą. Od-
bierają nam nasze gniazda rodzinne, z dziada
pradziada...

— Może być, że tam... już poczynili za-
rządzenia!... — bezradnie szepce panienska. —
Przecie nie mogą zostawić nas bez wszelkiej
obrony!

— A jakże, poczynili... Sędzia śledczy tam
pojechał i sam naczelnik ziemski ze stra-
żnikami. Ale Kamieńskiemu od tego lżej nie
będzie. Powiadają, że nawet premii aseku-
racyjnej nie dostanie. Tu trzeba działać sta-
nowczo. Uprzedzać, zapobiegać; a nie jak
minie lato, iść w las na maliny. Ot dziś
przyjdą i podpalą wam dwór, a jutro zjedzie
sąd przebiegać opalone głownie. Istotnie. Dziw
jak to pomoże.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Czeszy socjaliści u bar. Gautscha.

Na zaproszenie bar. Gautscha, jawili się u niego wczoraj o godz. 3^{1/2} po południu jako reprezentanci klubu czeskich socjalnych demokratów posłowie Nemeš, Tomaszek, Tusar i dr Szmeral. Konferencja miała charakter informacyjny. W ciągu rozmowy informował bar. Gautsch posłów o zasadach swego programu rządowego, szczególnie o swoich planach co do sesji letniej.

Posłowie przyjęli zakomunikowane im plany do wiadomości i wyjaśnili swoje stanowisko wobec aktualnych kwestyj politycznych. Oświadczyli otwarcie, że wobec postanowień ustawy wojskowej, które powiększają ciężary ludności, zajmą zdecydowane stanowisko opozycyjne; dalej zwrócili uwagę na ważność i nagłość przedłożenia o ubezpieczeniu społecznym i na cały szereg nagłych spraw, ekonomicznych, politycznych i kulturalnych, odnoszących się do Czech i Moraw.

Ukonstytuowanie się klubu polskich posłów socjalno-demokratycznych.

Klub posłów polskiej partii socjalno-demokratycznej ukonstytuował się, wybierając posła Daszyńskiego przewodniczącym, posła Diamandę zastępcą, a posła Moraczewskiego sekretarzem.

Przegląd polityczny.

Kwasy konserwatywne. Pomiedzy krakowską grupą konserwatystów, t. zw. prawicą narodową, (wierniej: prawicą Bobrzyńskiego) a Podolakami dysharmonia coraz bardziej wzrasta. Czytelnicy przypominają sobie zgryźliwy artykuł „Czasu”, wymierzony przeciwko „Radzie narodowej”, znajdującej się pod komendą Podolaków; z drugiej strony organ Podolaków „Gazeta narodowa” w sposób „nienarodowy” rozpisywała się o nadużyciach wyborczych; niemi sympatyi wiązała się ze „Słowem polskim”, z wszechpola kami...

Wspólnego męczennika wyborczego opłakiwały oba te organy w osobie Starzyńskiego, wspólnego męczennika ministerialnego — Głubińskiego — pocieszały owcami obie partje... Ojców podolskich syny zaprawiają się w polityce na łamach „Rzeczypospolitej”, pisma endeckiego.

Słowem, konserwatyści podolscy lepiej się czują w kompanii narodowo-demokratycznej, niż prawicowców krakowskich. Narazie te wschodnio-galicyjskie formacje mają wspólny cel: podkopanie Bobrzyńskiego.

W tem oświeceniu nabierze specjalnego znaczenia lakoniczna depesza „Czasu” ze Lwowa, donosząca, iż na zaproszenie pana Starzyńskiego odbyła się 11 b. m. konferencja podolskich posłów sejmowych i parlamentarnych, że omawiano na niej wybory i do komisji organizacyjnej wybrano: pp. Starzyńskiego, Cieńskiego (z Rady narodowej) Kozłowskiego, Stadnickiego, Brykczyńskiego — zdeklarowanych przeciwników Bobrzyńskiego.

Narodową demokrację mógłby Bobrzyński lekceważyć — czy jednak potrafi się utrzymać w pałacu pod kawkami, mając przeciwko sobie szlachtę wschodnio-galicyjską?

Dyskusja budżetowa w krakowskiej radzie miejskiej.

Posiedzenie z czwartku 15 lipca.

Obstrukcja rozpoczęta przez demokratów z „Nowej Reformy” na środowem posiedzeniu Rady miejskiej tak ostentacyjnie — zgłosiła jeszcze tego samego wieczora: nazajutrz, na posiedzeniu czwartkowym nie było już ani śladu obstrukcji. Natomiast mówcy demokratyczni oświadczyli, że klub ich przechodzi odtąd do opozycji względem stanowiącego większość i rządzącego klubu mieszczańskiego, po czteroletnim zgodnym z nim pożyciu.

Pozatem dyskusja budżetowa nie obfitowała w momenty interesujące. Długie mowy, służące dla popisu, pełne pięknych frazesów i teorii, nie zawierały prawie nic konkretnego i czyniły na ogół wrażenie, że są — zupełnie zbyteczne.

Przebieg posiedzenia był następujący:

Na wstępie świeżo wybrany radca miejski z Dąbia Szarek złożył przysiężenie radzieckie, poczem odczytano pismo Towarzystwa opieki nad polskimi zabytkami sztuki i kultury o wysłanie delegata Rady miasta na zjazd muzealny w Rapperswilu, mający się odbyć w sierpniu b. r.; pismo przekazano sekcji szkolnej.

Prezydent odczytał odpowiedzi na interpelacje obstrukcyjne, wniesione przez radców dra Gertlera i St. Nowaka.

Następnie toczyła się w dalszym ciągu generalna dyskusja budżetowa.

Dr Bandrowski wygłosił dłuższą mowę, w której imieniem klubu demokratycznego zapowiedział przejście tego klubu do opozycji. Przez cztery lata współdziałał klub demokratyczny z klubem mieszczańskim; cały kraj z tego się cieszył, było to świadectwem postępu, a ludność miała zaufanie do rządów tych sprzymierzonych stronnictw. Teraz jednakowoż, gdy klub mieszczański nie dał klubu demokratycznemu jednej wiceprezydentury, klub demokratyczny zrywa ten sojusz i przechodzi do opozycji, więc już ludność nie ma zaufania do rządów miasta, które chociaż tak świetne i postępowe, dopóki była zgoda z demokratami, okazują się teraz, po odprawieniu demokratów z kwitkiem, pełnymi wad i błędów; nie nie zrobiono przeciw drożyznie, nie przeprowadzono reformy wyborczej. Klub demokratyczny teraz czuje się zwolnionym od odpowiedzialności za to wszystko, bo mu nie dano wiceprezydentury.

Taki był krótki sens długiej mowy dra Bandrowskiego. Rozmawianie jej jest bardzo osobliwe; wszak jasne jest, że rzeź ma się wprost odwrotnie, że kiedy (z wyjątkiem jednego socjalisty) zanika wszelka opozycja w Radzie, ludność nie mogła mieć zaufania do rządów dwóch sprzymierzonych klik, które pomagały sobie wzajem w tuszowaniu wszystkich błędów gospodarki, których sojusz oznaczał zdławienie wszelkiej krytyki; że odpowiedzialność za brak akcyj przeciwdrożyznianej i brak reformy wyborczej spada zarówno na klub demokratyczny, jak i na mieszczański. Zresztą p. Leo jest przeciw prezesem demokratycznej lewicy sejmowej — więc gdzie właściwie mieszczą się owe „demokratyczne ideały” — na ziemi, czy na księżycu? Bardzo więc nie do twarzy pp. „reformistom” w nowitkiej masce bohaterów opozycyjnych — po niedawnych wyborach na Wesołej i na Nowym Świecie... W mowie p. Bandrowskiego czuć było wyraźne fałszywy ton i można do niej zastosować znany dowcip niemiecki: „Er sagt die Ausreden, die Gründe behält er für sich” (mówi wymówki, powody zachowuje dla siebie).

Następnie p. Perosia wygłosił długą, bardzo uczoną, ale czysto akademicką mowę o gminnej polityce gruntowej i mieszkaniowej. W mowie tej podał p. Perosia kilka interesujących dat: Miasto Kraków ma własnego gruntu 760 morgów, czyli 4 377 600 metrów kwadratowych, co stanowi 12 procent ogólnej powierzchni miasta i przedstawia majątek 43,776 000 K. Te cyfry p. Perosia wykazują, że jego wszystkie piękne wywody o kwestji mieszkaniowej są w gruncie rzeczy pustą gadaniną, bo skoro gmina ma tyle gruntu, to może i powinna budować prosto tanie mieszkania, a nie karmić mieszkańców uczonymi wywodami p. Perosia, które na drożyznę mieszkań tyle pomoga, co umarlemu kadzidło.

Prof. Bujwid mówił o drożyznie i o hygienie. Dr Krzetuski wygłosił bardzo uczoną mowę o finansach miasta.

P. Juliusz Epstein domagał się założenia miejskiej cegielni, miejskiej piekarni i miejskiego browaru z parkiem ludowym w rodzaju Prateru.

Dr Wasung mówił o szkolnictwie i drożyznie. Zakończył swą mowę następującymi uwagami: Dopóki gmina buduje 18 czy 24 tanich mieszkań, rozumieć, że panowie pójdziecie na ich poświęcenie, ale gdyby gmina zbudowała kilkaset tanich mieszkań i obniżyła przez to czynsz, — co by na to powiedzieli wyborcy z kurji wielkich i małych domów. (Głosy: Oho!) Dotąd my i wy byliśmy razem odpowiedzialni za bezczynność gminy w tej dziedzinie, — was rozumiałem, ale nas nie rozumiano; wyście nam teraz dopomogli: teraz wy sami tylko będziecie odpowiedzialni.

P. Maciołowski z temperamentem i humorem mówił o potrzebie fizycznego wychowania młodzieży szkolnej.

P. Muranyi „oświadczył”, że gminy przyłączone bynajmniej nie domagają się szybkiej poprawy swych stosunków hygienicznych...

P. Heuman wykazał, że jest niedobór w budżecie, pokryty podwyższonymi podatkami pośrednimi. Za to podwyższenie ludności nie dajemy nic; ani nie łagodźmy drożyzny artykułów żywności i mieszkań, ani nie ułatwiamy zarobkowania. W kierunku polepszenia doli tych sfer ludności powinna gmina rozwinąć praktyczną akcję.

Wiceprezydent Sare dowodził, że grunta poforteczne nie mogą wpłynąć na obniżenie cen mieszkań i przeczył zarzutowi, iż kamie

niczniczy z klubu mieszczańskiego są przeciwni zwalczaniu drożyzny mieszkań.

Na wniosek p. Pajaka zamknięto dyskusję i wybrano mówców generalnych: „za” ks. Caputę, „przeciw” dra Gertlera.

Ks. Caputa domagał się budowy kościołów, bo nie oświata stwarza moralność, lecz kościół.

Na tem o godz. 9^{3/4} odroczone dalsze obrady do dnia następnego.

Przegląd społeczny.

Powiatowa Kasa chorych w Podgórzu. Sprawozdanie za rok 1910 wykazuje dalszy pomyślny rozwój Kasy. Wzmocniony ruch budowlany, powstanie nowych fabryk, budowa szpitala w Kobierninie i obwałowanie Wisły dają Kasie liczne zastępy członków.

Równoległe z wzrostem liczby członków rosną świadczenia Kasy, zwiększa się liczba lekarzy, wzrastają zasiłki pieniężne dla niezdolnych do pracy.

Sprawozdanie cyfrowe wykazuje rozwój Kasy, zwłaszcza w zestawieniu z poprzednimi latami.

Liczba członków wynosiła w 1910 r. 6200 (w 1906 r. 3600) mimo, iż odpady gminy Zakrzówek, Dębniaki i Ludwinów.

Przychody ogólne w 1910 roku 107.280 K, w 1906 r. 51.784 K; w ciągu 4 lat przychody się podwoiły, a to zarówno wskutek zwiększenia liczby członków, jak podwyższenia skali ubezpieczenia.

Wkładki członków wzrosły z 33.624 koron w roku 1906 na 67.095 koron w roku 1910.

Świadczenia Kasy wzrosły jeszcze w większej mierze.

Na lekarstwa i opatrunki wydano 15.364 K (w 1906 r. 10.856 K), na szpitala 8809 K wobec 5590 K w r. 1906.

Zasiłki chorobowe wzrosły w dwóch nasób i wynosiły w 1910 r. 30.582 K wobec 15.016 K w r. 1906.

Pomoc lekarska została zwiększoną. W r. 1906 było dwóch lekarzy kasowych w Podgórzu, jeden w Skawinie, jeden specjalista, dwóch dentystów, nadto w Świątnikach mogli członkowie Kasy zasięgać porady lekarskiej u tamtejszego lekarza; obecnie jest czterech lekarzy w Podgórzu, dwóch w Skawinie, trzech specjalistów, trzech dentystów, nadto udzielają pomocy lekarskiej lekarze w Świątnikach i w Niepołomicach, gdzie mieszka wielu członków Kasy. Ponadto zorganizowano ambulatorium w Borku Fałęckim, gdzie lekarz kasowy ordynuje trzy razy w tygodniu po 1^{1/2} godziny.

Liczba godzin ordynacyjnych w Podgórzu wynosiła w r. 1906 tygodniowo 19^{1/2}, obecnie 54.

Zarząd Kasy dążył do rozszerzenia ubezpieczenia na wypadek choroby na żony i dzieci członków Kasy i przeprowadził w r. 1908 jednomyślną uchwałę walnego zgromadzenia odośną zmianę statutu Kasy. Doniosła ta reforma, zapewniająca za bardzo niską opłatą tygodniową pomoc lekarską dla kilkunastu tysięcy osób, zalega od trzech lat w namiestnictwie i nie może się doczekać załatwienia, mimo licznych urgensów, osobistych interwencji, memoriałów do namiestnika i mimo iż wszystkie interesowane czynniki oświadczyły się za tem rozszerzeniem świadczeń Kasy. Namiestnictwo z nie zrozumiałych powodów przewlekła sprawę i oocznie w maju lub czerwcu domaga się przedłożenia... zamknięcia rachunkowego za rok ubiegły!

Walne zgromadzenie Kasy będzie musiało ponownie wypowiedzieć swą opinię w tej sprawie, a zarząd dolożyć starań, aby temu bezmyślnemu szlendarowi w namiestnictwie koniec położono.

Mimo znacznego wzrostu świadczeń wzrasta stale fundusz rezerwowy Kasy: w r. 1905 wynosił 10.417 K, w r. 1906 — 12.056 K, w r. 1907 — 16.495 K, w r. 1908 — 19.335 K, w r. 1909 — 26.231 K, obecnie 30.072 K, a więc w ciągu 5 lat się podwoił.

Robotnicy mogą być ze swej gospodarki zupełnie zadowoleni.

Bocheńska Kasa chorych. Przed trzema laty zdolał robotniczy wypędzić z Kasy chorych dawny zarząd, złożony z samych pracodawców; panowie ci za swą hańbą gospodarkę nie otrzymali od walnego zgromadzenia absolutum. Mimo, iż wybrany odbyły się legalnie, starosta rozwiązał zarząd Kasy i wprowadził komisarsza, który po roku musiał ustąpić, a zarząd robotniczy został przywrócony. Obecnie ogłosił zarząd

sprawozdanie za rok 1910. O gospodarce najwymowniej świadczą cyfry — pozwolimy sobie więc zestawić sprawozdanie zarządu robotniczego za rok 1910 z sprawozdaniem dawnego zarządu pracodawców z roku 1907.

Członków liczyła Kasa w r. 1910 około 4700, w r. 1907 około 3500).

Ogólny przychód wynosił 31.585 K (1907 r. 19.132), opłaty członków 21.242 K (1907 r. 11.331 K).

Wyplacono zasiłków w czasie choroby 8240 K (1907 r. 3934 K); płace lekarzy wynosiły 6110 K (1907 r. 3716 K); za leki wydano 4029 K (1907 r. 2876 K); administracja kosztowała 7251 K (1907 roku 3939 K).

Fundusz rezerwowy wynosił z końcem 1907 r. 8128 K 41 h, z końcem 1910 roku 18.513 K 78 h; czyli przyrost wynosi 10 000 K.

Z porównania widzimy, że mimo nieznanego tylko wzrostu liczby członków (o ¹/₃), sprawionej w znacznej części przez należytą kontrolę pracodawców, zwiększyły się znacznie ogólne przychody, co umożliwiło zarządowi udzielanie wsparcia statutowych chorym członkom Kasy; zasiłki wzrosły przeszło w dwójnasób (23 934 K w roku 1907 na 8240 K w r. 1910). Również starał się zarząd o lepszą opiekę lekarską, co w sprawozdaniu wyraża się w znacznym zwiększeniu wydatków na lekarzy (6110 K w r. 1910 wobec 3716 K w r. 1907).

Administracja ulepszona i przystosowana do potrzeb Kasy musiała się podwoić, jednak koszt administracji nie przenoszą 200⁰ opłat kasowych; w roku 1907 wydatki na administrację zajmowały pierwsze miejsce w wydatkach; więcej wydano na paru urzędników, niż na zasiłki dla wszystkich chorych członków (w r. 1907 administracja 3939 K, zasiłki 3934 K); obecnie na zasiłki wydano 8240 K, a na administrację o 1000 K mniej.

Bocheńska Kasa pracuje w trudnych warunkach, mając swych członków rozrzuconych w trzech powiatach sądowych, mając mnóstwo drobnych firm, a mało fabryk; robotnicy, pracujący przy regulacji rzek nie są ubezpieczeni w powiatowej Kasie chorych, lecz mają własną Kasę, co bardzo niekorzystnie wpływa na rozwój Kasy, a dotychczasowych robotników pozbawia należytej opieki i pomocy w razie choroby. Rezultaty osiągnięte przez zarząd robotniczy, mimo tych trudnych warunków — chlubnie świadczą o jego działalności.

KRONIKA.

Kraków, 14 lipca.

Nowiny krakowskie.

Nowy profesor uniwersytetu. Cesarz zamianował chemika fabryki w Iwanowo Wozne seńsku w Rosji dra Karola Dziewońskiego zwyczajnym profesorem chemii na uniwersytecie w Krakowie.

Śmierć automobilisty od poparzenia się benzyną. 19-letni Jerzy Peterseim, abiturient gimnazjalny, znany w mieście automobilista, przed kilku dniami czyścił automobil, mając rękę obandażowaną. Przy wulkanizowaniu motoru padła iskra elektryczna na bandaż, który się zajął. P. w zamieszaniu przewrócił flaszkę z benzyną, która się zająła i w jednej chwili ogarnęła go płomieniami. P. pobiegł do pobliskiej fabryki, gdzie na nim ogień ugaszono, ale w międzyczasie odniósł on tak ciężkie poparzenia, że przedwczoraj zmarł.

Sprawa dra Seinfelda. Siedztwo przeciw drowi Seinfeldowi zostało już ukończone i akta odeszły do prokuratury, która zajmuje się wygotowaniem aktu oskarżenia. Jak slychać, długi dra S. wynoszą 1 100.000 K, zaś majątek wynosi mniej niż milion koron.

Rozprawa przed przysięgłymi odbędzie się prawdopodobnie w kadencji jesiennej.

Aresztowanie oszusta. Wczoraj aresztowano Różyckiego, który podawał się za akademika i dziennikarza. W rzeczywistości był on współpracownikiem „Gazety powszechnej”. Przed kilku miesiącami wyłudził on od właścicieli w Toniach, Zielonkach, Bibicach i Rakowicach podpis na weksle, które spieniężył i uciekł. Prawdziwe jego nazwisko jest Silberman, ale oszustwa popełnił pod przybranym nazwiskiem Różyckiego. Szkoła powstała z jego oszustw wynosi 2500 K; niewątpliwie jest ona większa, ale dotychczas wszyscy poszkodowani jeszcze się nie zgłosili do policyi.

Oryginalne angielskie szewioty i kamgarny

poleca w wielkim wyborze po najniższych cenach
..... firma istniejąca od 1889 r.
B. SCHÖNBERG, KRAKÓW, GRODZKA 39.

P. T. Krawcom
odpowiedni
rabat.

Włamanie. Do mieszkania p. St. Milerowicza przy ul. Starowińskiej 1. 4 włamali się wczoraj nieznani sprawcy i skradli srebrostołowe wartości 100 K.

— **Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza** (ul. Szewska 16, I piętro).
Biuro otwarte od godz. 6—7 wieczorem. Czytelnia pism od godz. 12—1 i od 5—9. Biblioteka od godz. 6—9.

— **Repertuar teatru miejskiego.**
Piątek 14: „Miłość cygańska”.
Sobota 15: „Manru”.
Niedziela 16 po południu: „Cavalleria rusticana” i „Pajace”.
Niedziela 16 wieczór: „Hrabia Luksemburg”.

— **Repertuar teatru w Parku krakowskim.**
Piątek: „Polak z dolarami w Krakowie”.
Sobota: „Polak z dolarami w Krakowie”.

Nowiny lwowskie.

Z Rady miasta. Na wczorajszym posiedzeniu Rady miejskiej zaprzysiężono drugiego wiceprezydenta dra Leonarda Stahla. Wybór trzeciego wiceprezydenta, który miał się odbyć wczoraj, odroczone do 15 października. Na tajnym posiedzeniu zamianowano starszych radców magistratu Ksawerego Fiszerę i Bolesława Ostrowskiego zastępcami dyrektora magistratu.

Wypuszczenie akademików ruskich z aresztu śledczego. Z więzienia sądu karnego wypuszczono dziś znajdujących się we więzieniu śledczym akademików ruskich Rudolfa Drabenkę, Maksymczuka i Porajkę za kaucją po 1000 K, którą złożył adwokat Starosolski.

Z kraju.

Katastrofa w cegielni. Z Nowego Sącza donoszą: W poniedziałek o godz. 10 wieczór w cegielni Krajewskiego w Brzezinach (4 kiłometry od Nowego Sącza) zawałił się komin, a gruzy spadły na cegielnię i przebiły dach i sklepienie. W gruzach znalazł śmierć 16-letni Wahrgang, do niedawna student, ostatnio robotnik w tej cegielni, zaś kilku robotników odniosło skaleczenia różnego stopnia. Przyczyną katastrofy stał się zły stan budowy cegielni, której właściciel nie chciał odrestaurować, lecz w złym stanie utrzymywał ją w ruchu.

O szpiegostwie w Przemyślu, o którym wczoraj pisaliśmy, donoszą następujące szczegóły: 25 letnia Irena Trembecka, przystojna panna, przybyła do Przemyśla przed dwoma tygodniami i zamieszkała w hotelu „Victoria”, gdzie podała, że jest studentką uniwersytetu zurychskiego, pochodzi z Warszawy i jest córką inżyniera. Podała dalej, że jest nauczycielką prywatną i że z udzielania lekcji ma zamiar się utrzymywać. W czasie swego krótkiego pobytu w Przemyślu zrobiła dużo znajomości, głównie z oficerami i podoficerami artylerii. Przyjmowała ich naprzód w hotelu, a potem w prywatnym mieszkaniu i starała się od nich wydobyć tajemnice wojskowe. Zdradził ją pewien ogniomistrz od artylerii, który doniósł swoim przełożonym władzom o jej tajnych schadzках z oficerami. Wojskowość zrobiła doniesienie do policji, która Trembecką we wtorek aresztowała.

Przy rewizji znaleziono u niej szereg map, planów i szkiców, odnoszących się do fortyfikacji Przemyśla. Znaleziono również kilka aparatów fotograficznych, między niemi jeden niezmiernie kunsztowny, ukryty w kapeluszu. Wobec tych dowodów odstawiono Trembecką do aresztów sądowych. Śledztwo otoczone jest ścisłą tajemnicą. Słychać, że stwierdzono już, iż Trembecka trudniła się szpiegostwem na rzecz Rosji.

Ucieczka sądzego. Sąd w Drohobyczu rozpiął listy gończe za Włodzimierzem Iwanickim, sędzią powiatowym, liczącym lat 41, który, sprzeniewierzwszy w urzędzie znaczną kwotę, umknął w niewiadomym kierunku.

Z Bochni piszą nam: Dziwne stosunki panują na stacji bocheńskiej, pozostającej, jak wiadomo, pod kierownictwem p. naczelnika Stampfla. I tak miesięczna wypłata pensyonistów i rencistów, po największej części ludzi starszych i chorych, powinna się odbywać według ogłoszenia od godz. 9 rano, a zaczyna się wtedy, kiedy się p. S. podoba. Zazwyczaj przychodzi on przynajmniej godzinę później, a spiesząc się, by spóźnienie nadrobić, myli się niejednokrotnie w rachunkach przy wypłacie i to zwykle na niekorzyść odbierającego. Zaznaczyć jeszcze wypada, że tak w czasie wypłaty, jak też przed przybyciem p. S. ludzie słabi i kobiety, wy czekując swojej kolei, stoją, gdyż w poczekalni p. naczelnika niema ani jednej ławki lub krzesła. Dyrekcja kolejowa powinna zwrócić uwagę p. S., że podobne postępowanie przez papieża donosi następujący telegram: **Rzym.** Urzędowy organ papieski „Osservatore Romano” ogłasza datowane z 2 b. m. „Motu proprio” papieża Piusa X. „Supremi disciplinae”, które dotyczy zmiany kościelnych przepisów w sprawie świąt kościelnych.

keyonaryusze czynni, w drugim — pensyonisi i rencisci.

Dosadnym przykładem ojcowskiego postępowania c. k. Dyrekcji kolejowej w Krakowie z wysłużonymi funkcyjnaruszami kolejowymi jest wypadek p. B. F. z Bochni. Człowiek ten, który przez szereg lat służył kolei, targając w ciężkiej służbie warsztatowej i jako ślusarz rewizyjny swe siły, zasłużył sobie chyba jakie takie utrzymanie. Takby być powinno; przypatrzmy się, jak to wygląda w praktyce. Oto wspomniany B., nawiasem mówiąc ojciec dwojga słabowitych dzieci, a nadto mający chorą od kilku lat żonę, pobiera emeryturę w kwocie 30 koron (dosłownie!) i 61 halerzy miesięcznie. Z tego ma opłacić doktora, kupić lekarstwa, chleba, mleka, opłacić mieszkanie i ubrać czworo osób! Nic dziwnego, że ta pensja mu nie wystarcza; p. B. udał się więc po zapomogę do świetnej c. k. Dyrekcji kolejowej. Na pierwsze podanie, wyśtosowane w jesieni u. r. odpowiadano mu odmownie; nieinaczej postąpiono i z podaniem drugim! Możeby tak świetna c. k. Dyrekcja kolejowa zechciała jeszcze raz, tym razem już bez specjalnego podania, tę sprawę rozpatrzyć i udzielić p. B. zapomogi, na którą sobie dobrze zasłużył.

Pożar szybu naftowego. Donoszą z Borysławia, że nastąpił wybuch w szybie „Kazimierz” przy ul. Pańskiej, należącym do spółki „Goldhammer, Lipiński”. Przez dłuższy czas ogień zagrażał szybowi Nr. 19, na leżącemu do firmy „Galicia”. Ogień zlokalizowano.

Ze świata.

Zamach na córkę ministra. Przed trzema tygodniami rodzina rosyjskiego ministra komunikacji Ruchłowa wyjechała do swego majątku, znajdującego się w odległości 30 wiorst od Wologdy.

W ubiegły piątek, gdy córka ministra przechadzała się po parku, napadł na nią jakiś człowiek i zadał jej nożem ośm ran. Na krzyk p. Ruchłowa nadbiegli przechodzący wówczas robotnicy, którzy natychmiast otoczyli napastnika. Napastnik, nie widząc ratunku, ukrył się za stertą desek i tu rozpruł sobie brzuch tak, że w kilka chwil zmarł. Pannie Ruchłowej nie grozi żadne niebezpieczeństwo. Sam minister Ruchłow bawi obecnie na Kaukazie.

Brak dotąd wyjaśnienia przyczyn napadu. **Ujęcie rabusów bankowych.** Z Bytomia (Śląsk pruski) donoszą: Jak swego czasu doniesiono, został naczelnik banku w Mysłowicach zastrzelony, a z kasy zarabowano 9000 marek. Teraz ujęto sprawców tej zbrodni. Jednego z nich Sucholewskiego wysłędzono w marcu w Ameryce, drugi Garbaczuk albo Kütiger znajdował się w Bytomiu, trzeci Radow znajdował się w Krasnojarsku. Radow, władający kilku językami, dopuścił się także w Krasnojarsku dwóch morderstw. Przebywał jakiś czas w Ameryce, gdzie brał udział w rabunkach kolejowych.

B. BABRYLSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i phonole — krajowe i zagraniczne, nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez sateliski

Zmniejszenie liczby świąt katolickich.

Kościół katolicki — który twierdzi o sobie, że jest niezmienny i stoi ponad czasem i historią — jednak nie mógł się oprzeć rozwojowi kapitalizmu i sam zaznaczył wyraźnie, że stanął w usługach interesów kapitalisty cznych. Chłubił się dotąd kościół katolicki, że on właśnie uprawia od wieków najlepszą socjalną politykę, chroniąc za pomocą wielkiej ilości świąt lud pracujący od przeciążenia pracą.

Teraz wyrzekł się kościół katolicki tej swojej socjalnej polityki, zmniejszył ilość świąt i sam zaznaczył, że czyni to w interesie kapitału, który — wiecznie głodny zysków — chce mieć w robotniku maszynę jak najwięcej pracującą, bez wytchnienia, w ciągłej katorzędzie.

Nie dla większej chwały Bożej, lecz dla większych zysków kapitału — zmniejszył papież Pius X liczbę świąt.

Jeszcze silniej ma oddać na świecie katolickim zaciągając jarzmo kapitału.

Okazuje się jeszcze raz, jak prawdziwą jest teoria Marxa, że nie ideologia, ale rozwój ekonomiczny rządzi światem.

O zmniejszeniu liczby świąt katolickich przez papieża donosi następujący telegram: **Rzym.** Urzędowy organ papieski „Osservatore Romano” ogłasza datowane z 2 b. m. „Motu proprio” papieża Piusa X. „Supremi disciplinae”, które dotyczy zmiany kościelnych przepisów w sprawie świąt kościelnych.

nych. „Motu proprio” powiada między innymi:

„Zmienione stosunki czasu i społeczeństwa nakazują zmianę norm w sprawie przestrzegania świąt kościelnych, ponieważ szybkość i wygoda dzisiejszych podróży umożliwiają szybkie dotarcie do kraju, gdzie kościelne święta nie są tak liczne; nadto zdaje się, że przy wzmożonym ruchu handlowym i szybszym rozwikłaniu interesów liczne święta powodują opóźnienia i wyrządzają szkody.

Wkońcu drożyna życia zmusza robotników do nieprzerwywania zbyt częstego ich pracy. Z tych powodów Ojciec św. postanowił liczbę świąt zmniejszyć i przepisy świąteczne ograniczyć na niedzielę, święto Bożego Narodzenia, Nowego Roku, Trzech Króli, Wniebowstąpienia, Niepokalanego Poczęcia Matki Boskiej, Wniebowzięcia Matki Boskiej, Piotra i Pawła i Wszystkich Świętych. Święta patronów krajowych mają być przeniesione na niedzielę, przypadającą po święcie”.

Papież wzywa wszystkich biskupów, by stolicy apostolskiej poczynili propozycje, jeżeli sądzą, że pewne zniesione święta powinny być w ich diecezji utrzymane.

TELEGRAMY

z dnia 14 lipca.

Obstrukcja w sejmie węgierskim.

Budapeszt. Opozycja rozpoczęła na początku wczorajszego posiedzenia dyskusję regulaminową, która trwała do godz. 12:30 w poł., poczem referent zabrał głos w sprawie ustawy wojskowej, wśród okrzyków opozycji.

Referent Solymosky polecał w dłuższej mowie do przyjęcia ustawę wojskową. Mowę jego przerywała opozycja często ironicznymi okrzykami: Hoch! Następnie pos. Benedek (z partii Justha) domaga się doświadczenia wszystkich petycji, wniesionych przeciw ustawie wojskowej. Prezydent oświadczył, że zgadza się na to i odczytanie tych petycji odbędzie się dziś. Potem w dłuższej mowie pos. Toth (z partii Kossutha, zwalczał ustawę wojskową. Na tem posiedzenie zamknięto.

Budapeszt. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmiku prezydent w myśl wczorajszej uchwały Izby zarządził odczytanie wniesionych do reformy wojskowej petycji.

Podczas odczytywania przyszło do hałaśliwych scen. Opozycja żywo oklaskiwała petycję z protestem przeciw wzmożonym wydatkom wojskowym. Po dalszych burzliwych scenach petycje odczytano w ciągu 20 minut.

Prezydent zarządził na żądanie szeregu posłów tajne posiedzenie. Galerye opróżniono.

Cholera w Tryeście.

Tryest. Departament sanitarny donosi, że osoby, które się zetknęły ze zmarłym na cholere zegarmistrzem Chicchio, znajdują się w szpitalu izolowane i są zupełnie zdrowe. 3 już wypuszczone, inne zostaną do soboty.

Rawicza konstytuował w Bułgarii.

Sofia. Prezydent sobrania otrzymał listy z pogrózkami, ostrzegające jego i ministrów przed przyjęciem art. 17 konstytucji w sprawie zawierania tajnych traktatów oraz artykułów w sprawie czynności sądów wojennych podczas pokoju.

Tirnowo. Wielkie sobranie 323 głosów przyjęło artykuł 17 projektu konstytucji.

Spór niemiecko-francuski o Marokko.

Berlin. Biuro Wolffa donosi, że kanonierka „Pantera” obecnie wróci z Teneryfy do Niemiec. W jej miejsce obejmie służbę pocztową okręt „Eber”, który ma także zastępować w Agadirze okręt „Balin”, gdy ten będzie się udawał celem zabrania węgla do innych portów.

Strajki.

Paryż. Związek socjalistyczny departamentu Sekwany mimo zakazu władz postanowił dziś przed więzieniem dela Santé urządzić demonstrację z powodu uwięzienia kierowników związku zawodowego parryskich robotników budowlanych.

Paryż. Z Saragossy (Hiszpania) donoszą: Powszechny strejk, jaki tu wybuchł, przybiera niepokojące rozmiary. Podczas demonstracji ulicznych przyszło do gwałtownych starć między strajkującymi a policją, przy czem 5 ludzi zginęło, a bardzo dużo odniosło rany.

Paryż. Ag. Havasa donosi z Saragossy: Jak sądzą, nad miastem proklamowany będzie stan oblężenia.

Londyn. W South Shieldsey komitet strajkowy unii argielskich marynarzy wybrzeża północno-wschodniego z powodu odmowy

właścicieli okrętów w sprawie konferowania z przedstawicielami marynarzy o ich żądania, postanowił, że marynarze mają tak długo się zupełnie od pracy wstrzymać, aż właściciele okrętów zgodzą się na taką konferencję. Mają oni wystosować apel także do robotników transportowych wybrzeży północno-wschodnich o wstrzymanie się od pracy. Wówczas strejk obejmowałby 30.000 osób.

SKŁADKI.

Na rzecz komitetu doraźnej pomocy materialnej U. U. J. złożył dr Władysław Gumplowicz 50 K. Prezes: Zygmunt Dylewski.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

Ogłoszenia pettowe o zgromadzeniach i zebraaniach można umieszczać tylko za opłatą **40 halerzy** od jednorazowego ogłoszenia. Zapowiedzi balów, zabaw i przedstawień kosztują **1 koronę** za jednorazowe ogłoszenie.

* **Konferencja wszystkich zarządów grup zawodowych** odbędzie się w piątek 14 b. m. o godz. 7 w nowym lokalu Związku stow. rob. (Filipa 2). Uprasza się wszystkich członków o liczne przybycie ze względu na ważność spraw. Za zarząd: Żuławski, Jaroszewski.

* **Stowarzyszenie wzajemnej pomocy emigrantów Polaków z zaboru rosyjskiego w Krakowie** odbędzie walne zgromadzenie w niedzielę 16 lipca o godzinie 10 rano w lokalu Uniwersytetu ludowego im. Ad. Mickiewicza (ul. Szewska 16, I. p.) z następującym porządkiem dziennym: 1. Zagajenie. 2. Odczytanie protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia. 3. Sprawozdanie z czynności wydziału. 4. Sprawozdanie kasowe. 5. Wybory do wydziału i rady nadzorczej. 6. Walne wnioski. W razie braku kompletu zgromadzenie odbędzie się tegoż dnia o godzinie 12.

* **Staraniem grupy centralnego związku murarzy w Podgórzu** odbędzie się w niedzielę 16 lipca w Borku Fałęckim w ogrodzie p. Libana wielka **zabawa ogrodowa**. Na program złożą się: tańce przy dźwiękach doborowej muzyki, koło szczęścia, wesoła i oryginalna poczęta, kręgielnia, huśtawki, beczka piwa za 1 ct. oraz różne niespodzianki. Początek o godzinie 2 po południu. Wstęp od osoby tylko 50 halerzy, dzieci 10 halerzy. Dochód przeznaczony na fundusz pomocowy grupy miejscowej. W razie niepogody zabawa odbędzie się w następną pogodną niedzielę.

* **Stowarzyszenie Domu Robotniczego w Trzyczynie** urządzi w niedzielę 16 lipca w ogrodzie własnym uroczystość odsłonięcia sztandaru i otwarcia ogrodu. W razie niepogody odbędzie się uroczystość w niedzielę 23 lipca.

* **Wiedeń.** W poniedziałek 17 lipca o godzinie 7½ wieczorem w sali „zum grünen Baum”, VII. Mariahilferstrasse 58, publiczne zgromadzenie polskie z porządkiem dziennym: 1. Otwarcie parlamentu. 2. Wybory galicyjskie i mordy drobohyckie. Na zgromadzenie to przybędą i przemawiać będą nasi nowo wybrani posłowie: I. Daszyński, H. Diamand, J. Hudec, Z. Klemensiewicz, H. Lieberman, Z. Marek, J. Moraczewski i T. Reger.

* **Towarzysze!** Na wszelkie odczyty i zgromadzenia partyjne przychodźcie bezwarunkowo z **żonami, siostrami i córkami!**

Żaden towarzysz i robotnik nie powinien wstępować do restauracji, piwiarni, golarza i t. p. publicznych lokali, w których nie abonują centralnego organu robotniczego „Naprzodu”. Wszędzie w takich lokalach należy żądać „Naprzodu” lub te lokale bojkotować i do nich pod żadnym pozorem nie uczęszczać.

NADESŁANE.

(Za dział ten redakcja nie odpowiada.)

Słownik śpiewa w gaju,

a wieczór jest piękny. Lecz chłodne powietrze wieczorne kryje niebezpieczeństwo przeziębienia się tem bardziej, ile że w łagodne wieczory nie jest dostatecznie zaopatrzonem. Rozpuść Pan w ustach od czasu do czasu Sodeńskie pastylki mineralne (prawdziwe Faya). Pastylki są przyjemne i orzeźwiające i chronią błony śluzowe dróg oddechowych od szkodliwych wpływów chłodu nocnego. Cena K 1'25 za pudełko, dostanie wszędzie.

Generalne zastępstwo na Austro-Węgry: W. T. Guntzert, c. i k. dostawca nadworny, Wiedeń, VI/1 Grosse Neugasse 17.

Nieodebrane przesyłki.

We wtorek, t. j. dnia 25 lipca b. r. o godzinie 9 przed południem, odbędzie się w magazynach kolejowych tutejszego c. k. urzędu ruchu

publiczna licytacja

nieodebranych, a po myśli § 81 (4) regulaminu ruchu kolejowego do sprzedaży przeznaczonych przesyłek.

Spis tych przesyłek przejrzeć można w kancelarii naczelnika magazynów w godzinach urzędowych.

Kawiarnia „POLONIA”

przy ul. Sławkowskiej L. 14.

Z dniem dzisiejszym codziennie **koncert artystycznej orkiestry salonoowej**. — Wstęp wolny. — Lokal urządzony z komfortem. — Bilardy najnowsze systemu.

Wiedeński Bank Związkowy

FILIA W KRAKOWIE — RYNEK GŁÓWNY, LINIA A-B L. 44.

— 499 — akcyjny 120 milionów koron.

Fundusze rezerwowe 39 milionów koron.

Większe kwoty wypłaca bez wypowiedzenia.

Przyjmuje wkładki w rachunku bieżącym i na **4 % książeczki wkładowe.**

Podatek rentowy opłaca Bank z własnych funduszy. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przyjmuje zlecenia na gody krajowe i zagran. pod najdogodniejszymi warunkami.

DROBNE OGŁOSZENIA

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach” liczymy za każde słowo 6 hal., tytuł 20 hal.

Uczeń do praktyki

z kilkoma klasami gimn. lub realn. oraz panny, mające zdolności rysunkowe, znajdą umieszczenie.

Zgłoszenia listowne pod A. B. do Działu inseratowego „Naprzodu”.

25 zdolnych pomocników fryzjerskich dla Krakowa poszukuje się. Informacji udziela się w nowym lokalu biura pośred. pracy przy ul. Kolejowej 1. 18 od godz. 6—7 wieczór z wyjątkiem sobót, niedziel i świąt.

2 zdolnych czeladników

blacharskich przyjmie zaraz Janiszewski Ludwik, blacharz, Gorlice.

Czeladnik tokarski

na roboty meblowe potrzebny zaraz A. Lorenz, Kraków, ulica Florjańska L. 32.

Panna

do sklepu potrzebna. Kraków, ul. św. Jana. Sklep z meblami.

Posady

praktykanta handlowego lub jakiegokolwiek innej, poszukuje młodzieniec z VII kl. gimn. (Jakubowicz, Kraków, Gertrudy 23, III na lewo).

Stróżstwa młodego

berdzietnego, za stałą płacą miesięczną, mieszkaniem i ubraniem, także do posług w sklepie, poszukuje się. Wiadomość w Dziale inseratowym „Naprzodu”.

Do wynajęcia

od 1 października przy ulicy Starowisłnej: 3 pokoje, przedp., kuchnia i łazienka.

2 pokoje i kuchnia.

1 sklep — Wiadomość: Rynek kleparski 11, II. p. u gospodarza.

DO SPRZEDANIA

w Balinie Dużym 2 1/2 kilometr. od Chrzanowa obok dworu 7 morgów gruntu ornego kl. IV. gleba średnia łąka, zabudowania gospodarcze w połowie murowane, w połowie drewniane. Stacja kolejowa w miejscu. Blizszych wyjaśnień udziela pan Kalabis w Balinie Dużym.

Orchestrion „Mars“

firmy Klepetar w Pradze mało używany, w bardzo dobrym stanie jest do sprzedania. Wiadomość w dziale ins. „Naprzodu”, ul. św. Marka 21.

Bilard

w dobrym stanie do sprzedania. Wiadomość w dziale inseratowym „Naprzodu”, ul. św. Marka 21.

Poszukuje się

5 odlewaczy żelaza do odlewarni A. Fluhra w Bochni (przy stacji kolejowej). Zgłoszenia przyjmuje się do 1 sierpnia b. r.

Urządzenie sklepu korzennego tanio do nabycia

zafy z szufladami, półki, lady, skrzynie na makę, wagi i t. p.

Wiadomość w Administracji „Naprzodu” ul. Filipa 11, lub w Związku Stow. rob. Filipa 2, II p. u tow. Tellera.

Realność

w śródmieściu

nadająca się na zakład przemysłowy, skład i mieszkanie do wynajęcia od 1 lipca 1911. Blizsza wiadomość w kancelarii Dra Adolfa Schminlinga adw. w Krakowie, ul. Jagiellońska 1. 5.

MUNKA MYDŁO

specjalne do prania w zimnej wodzie jest doskonałe. — Paczka pocztowa 5 kg. brutto K 4.50 franco.

SZYMON MUNK

Fabryka mydła w Żywcu L. 107. Założona w r. 1866.

Do wynajęcia

Atelier fotograficzne z mieszkaniem — dalej lokale na bank, biura, na handel itp. nadto sklepy i mieszkania z komfortem, światłem elektrycznym i gazowym itp. oraz z windą osobową w nowym i przebudowanym domu pod L. 2 i 3 przy pl. Dominikańskim w Krakowie. Wiadomość tamże w kancelarii adwokackiej w godzinach popołudniowych.

SPÓŁKA MASZYNOWA I KREDYTOWA

Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką

Lwów, ul. Akademicka L. 12. Filia:

Kraków, ul. Straszewskiego L. 28.

Dostarcza na kredyt na dogodnie długoletnie spłaty (Do lat pięciu)

Wszelkie maszyny, motory i narzędzia

z pierwszorzędných fabryk krajowych i zagran. i urzędza:

Kompletne pracownie i fabryki

we wszelkich gałęziach przemysłu.

Plany i kosztorysy bezpłatnie!

Instalacja i nadzór dostarczanych urządzeń przez własnych techników i monterów!

Dostarcza także wszelkich surowców.

Krakowskie Towarzystwo Zaliczkowe Urzędników

przeniosło swoje biura z dniem 3 lipca 1911 do własnego domu przy ul. św. Jana 14, I. piętro.

Towarzystwo to udziela pożyczki na 6 i 6 1/2% na skrypta i weksle oraz przyjmuje wkładki na oszczędność placąc 5%. Podatek rentowy opłaca z własnych funduszy.

RZĄDOWO UPRAWNIONA

Fabryka wód mineralnych sztucznych i specjalnych leczniczych

pod firmą

K. Rząca i Chmurski

w Krakowie, ulica św. Gertrudy 4.

wyrabia pod kontrolą komisji przemysłowej Tow. Lek. krak. polecane przez toż Towarz. odpowiadające składem chemicznym wodom: Bilińskiej, Gieshüb- lerskiej, Selterskiej, Vichy, Maryenbadzkiej, Homburg, Kissingen, tudzież **specjalne lecznicze** jak: litowa, bromowa, jodowa, żelazista, kwaśna, oraz **wody mineralne normalne** z przepisu Prof. Jaworskiego. — Sprzedaż częściowa w aptekach i drogueryach. — Cenniki na żądanie franko.

Ciągnięcie 1 sierpnia

Główna wygrana franków 400.000. LOSY TURECKIE

dają rocznie **6 głównych wygranych**: 3 po franków 400.000, 3 po franków 200.000 i wiele znacznie mniejszych wygranych: franków 30.000, 10.000, 6.000 etc. etc.

Do nabycia za gotówkę według każdorazowego kursu dziennego lub

1 los turecki w ratach miesięcznych po kor. 8— lub 8—
2 losy tureckie w ratach miesięcznych „ „ 12— „ 18—
5 losów tureckich w ratach miesięcz. „ „ 30— „ 50—

Najtaniej ustanowione ceny według każdorazowego kursu dziennego. Po przesłaniu 1 raty przekazem pocztowym wprost do mnie, przesyłam prawnie wystawiony dokument sprzedaży, poczem rozpoczyna się wyłączone niepodzielne prawo do wygranej.

Pierwsza rata może także przez zaliczkę być pobrana.

Edward Urban, Dom bankowy
Berno, Wielki Plac 23—25 (dom własny).

Uczciwych stałych odsprzedawców angażuje się w każdej miejscowości. **Ceny niskie. Wysoka prowizja.**

Zlecenia giełdowe przeprowadza się jak najskrupulatniej.

JUŻ WYSZEDŁ Z DRUKU

SKOROWIDZ
HANDLOWO-PRZEMYSŁOWY

NA ROK 1911

Zawiera dokładny spis

adresów wszystkich za-

wodów miast Krakowa

i Podgórze. Do nabycia

we wszystkich księgarniach i u wydawnictwa:

Kraków, ul. św. Marka L. 21

MULTIPLEX-ROWERY

są uznane za pierwszorządne. Każdy rower jest wzorowo wykonany. Długoletnia pisemna gwarancja. Dostawa przez nasze austriackie domy wysyłkowe zupełnie wolna od cla i opłacona do granicy. — Loco Berlin: Najlepsze pneumatyki jakoteż wszelkie części składowe rowerów pierwszej jakości. Najlepsze jakości i najtańsze ceny.

Bogato ilustrowany katalog bezpłatnie wysyła

Multiplex-Fahrrad-Industrie G. m. b. H. Berlin, S. W. 68 Lindenstrasse 106/19.

Zofia Biesiadecka

Biuro podróży Oświęcim

Bilety okrętowe

do
Ameryki i Kanady

Kto się chce nchrenić od zawodów i strat niech żąda poczeń.

Zofia Biesiadecka Oświęcim.

YOST

pięknie - i szybko

pisząca amerykańska maszyna z pismem natychmiast widocznym — bez

TAŚMY

Proszę żądać prospektu i zademonstrowania modelu z r. 1911 na nasze koszty.

Główny skład

Expozytura Akcyj. Tow. maszyn do pisania YOST
we Lwowie, Sykstuska 48. Telefon 14.

Story i żaluzye

najnowszej konstrukcji, po bardzo przystępnych cenach, poleca **WŁ. PĘDZIWIATR** Kraków-Dębinki, Dz. XI., ul. Podgórska 16. Zamówienia z prowincji uskutecznią się odwrotnie.

Księgarnia S. A. Krzyżanowskiego
W KRAKOWIE

polecą dzieła pedagogiczne Reussnera do bardzo prędkiej i najłatwiejszej nauki Obcych Języków w Szkole i w Domu, bez nauczyciela z objaśnieniem wymowy i kluczem p. t.:

SAMOUCEK

Polsko-Niemiecki kurs

I-szy K 2'40—kurs II-gi K 4'80.

Polsko-Francuski kurs

I-szy K 3'60—kurs II-gi K 9'60.

Polsko-Angielski kurs

I-szy K 2'30—kurs II-gi K 3'60.

Polsko-Rosyjski kurs

I-szy K 4'20—kurs II-gi K 5'40.

Najlepsza czekolada

z fabryki

ADAMA PIASECKIEGO

Kraków

ul. Długa 12 — Florjańska 2.

Proszę żądać wszędzie.

KORONA
tygodniowo można sobie spłacać u

S. Zahna przy ul. Florjańskiej 31

w Krakowie,

dostawcy związku c. k. urzędników państw., wszelkie jubilerskie przedmioty srebrne i złote oraz wszelkiego rodzaju zegary i zegarki z najświetniejszych fabryk, z 5-letnią gwarancją, po **nader niskich cenach**, mianowicie zegarek prawdziwy Roskopf Patent za kor. 13—, srebrny Omega za kor. 24—, zegarek 14 karatowy złoty za kor. 18—, 14 karatowy złoty łańcuszek za kor. 8—, łańcuszek srebrny za kor. 1—, jakoteż 14 karatowe złote pierścionki i kolczyki po kor. 3—, z powodu wielkiego zapasu.

Nie czekajcie aż włosy wypadną

a lysina będzie przeświecać, lecz

zawczasu używajcie

„SZUM“

jedyny proszek aseptyczny, znakomicie działający, zapobiega wypadaniu i siwieniu włosów, niszczy łupież i nadaje właściwy kolor

Pakiet 25 hal.

Wszędzie do nabycia w aptekach i drogueryach.

FABRYKA PIECZĘCI KAUCZUKOWYCH

I DUKARŃ DOMOWYCH

wykonuje sztylty, napisy emaliowane i metalowe, marki pieczęt-kowe do listów, numeratory najnowszej konstrukcji od 20 K wyżej. Wykonanie dokładne, na życzenie w ciągu kilku godzin.

Ceny przystępne

ALEKSANDER FISCHBACH

KRAKÓW, ul. Grodzka 50, (obok c. k. sądu kraj.).

Grupa Krakowska Centralnego Związku Handlowców w Austrii zawiadamia W. W. Panów Kupców i Przemysłowców jakoteż Pomocników handlowych i Urzędników prywatnych o otwarciu dla obu stron

bezpłatnego biura pośrednictwa pracy

i zaprasza P. P. Pracodawców i Pracobiorców do częstego korzystania z takowego.

Zgłoszenia adresować należy: Kraków, Sencka 9.

Wózki dziecięce

w najnowszych fasonach do spania i do siedzenia,

WÓZKI AMERYKAŃSKIE do składania, wózki sportowe, samochody dla dzieci i wszelkie wyroby koszykarskie poleca

Fabryka wyrobów koszykarskich

S. W. Lipschütz

Kraków, ul. Sławkowska L. 9.

ORYGINALNE AMERYKAŃSKIE

MASZYNY DO PISANIA

UNDERWOOD

poleca generalny zastępca na Galicyę i Bukowinę

EMIL URICH

LWÓW KRAKÓW

Sykstuska 29 Tel. 901 Szewska 19 Tel. 1164

Szkola nauki pisania na maszynie - Zakład dla przepisywania i powielania - Wszelkie przybory do maszyn do pisania i powielania - Warsztat reparacyjny

Kto mądry i oszczędny

używa tylko „Blitzcreme“ z marką Niedźwiedź w błyskawicy. Tryumf wszelkich środków do czyszczenia obuwia. Do nabycia we wszystkich większych handlach. Hurtownicy zechcą się zwrócić do Harzproduktion & Industriefettwaren-Fabrik Willenz & Leiter, Dziedzice (Śląsk austriacki).